Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA | № 3. | d. 20 lutego 1924 r.

12.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu oraz Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 8 lutego 1924 r. № III/pc/98/24 w sprawie uiszczania opłat statystycznych przez ajencje celne polskich kolei państwowych.

Na zasadzie paragrafu 42 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie statystyki celnej w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem z dnia 13 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 94, poz. 748) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem ułatwienia zarządom polskich kolei państwowych uiszczania opłat statystycznych od towarów, odprawianych przez kolejowe ajencje celne, wprowadza się następujący sposób uiszczania tych opłat:

a) Dyrekcje P. K. P. otrzymają z Głównego Urzędu Statystycznego kwitarjusze opłat statystycznych, które, po uprzedniem ostemplowaniu ich stemplem Dyrekcji, roześlą w odpowiedniej ilości podległym ajencjom celnym.

Ostemplowanie kwitarjuszów winno być uskutecznione w miejscu, przeznaczonem na wpisanie nazwy urzędu celnego.

b) Ajencje celne przy odprawie towarów wypełniają przez kalkę wszystkie trzy części kwitu kwitarjuszów opłat statystycznych, przyczem część trzecią kwitu nalepiają na kartę zgłoszenia statystycznego, jako zobowiązanie uiszczenia opłaty statystycznej.

Pozostałe dwie części kwitu służą do przeprowadzenia przez zarządy kolejowe rozrachunku z Głównym Urzędem Statystycznym.

c) Opłatę statystyczną oblicza się i ostatecznie reguluje na podstawie stawek, oznaczonych w § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137, poz. 1146), przeliczonych na marki polskie według kursu, stosowanego w urzędach celnych w dniu wypisania kwitu przez ajencje celne.

Kwity takie mogą być wypisane o jeden dzień wcześniej przed złożeniem ich w urzędzie celnym.

d) Dyrekcje P. K. P. wpłacają w markach polskich przypadającą od wszystkich podległych im Ajencji celnych sumę opłat statystycznych, wprost lub za pośrednictwem właściwego Urzędu Skarbowego, do Centralnej Kasy Państwowej na rachunek Głównego Urzędu Statystycznego (Dział 4 § 12 budżetu dochodowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych) w ciągu 5 dni po upływie każdej dekady. Po dokonaniu wpłaty Dyrekcje przesyłają do Głównego Urzędu Statystycznego wykaz kwitów z danej dekady z podaniem dotyczących ich numerów w kolejnym porządku i poszczególnych sum, a nadto z dołączeniem do wykazu odnośnych części kwitów, otrzymanych od Ajencji celnych, tudzież w całości kwitów zepsutych.

e) O ile tego wymagają lokalne warunki, kolejowe ajencje celne mogą uiszczać urzędowi celnemu opłaty statystyczne gotówką na ogólnych zasadach.

f) Urzędy celne sprawdzają prawidłowość kwot, wypisanych przez ajencje celne w kwitach, lecz ewidencji tych kwitów nie prowadzą.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1924 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Tyszka*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sołtan*

13.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 23/I 1924 r. L. Dz. IV. 16721/12 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych w sprawie przepisów o korzystaniu z oddzielnych wagonów i przedziałów.

Celem uregulowania przejazdów w oddzielnych wagonach i przedziałach zarządzam co następuje:

I. Wagony salonowe.

1. Prawo korzystania z wagonu salonowego przysługuje:
 a) Prezesowi Rady Ministrów,
 b) Ministrom (członkom Gabinetu) oraz Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli Państwa,
 c) Marszałkom Sejmu i Senatu,
 d) Kardynałom,
 e) Marszałkowi Sejmu Śląskiego,
 f) Misjom zagranicznym i członkom ciała dyplomatycznego na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych.

2. Osoby wymienione w punkcie 1 korzystają z wagonów salonowych na ogólnych zasadach taryfowych, z zastosowaniem 50% zniżki opłat normalnych, t. j. za wagon dwu lub trzyosiowy winny opłacić conajmniej cenę 6 biletów kl. I, za wagon cztero lub więcej osiowy conajmniej cenę 9 biletów kl. I odnośnego rodzaju pociągu.

W razie okazania przez osoby powyższe biletów bezpłatnych lub ulgowych kl. I ważnych na dany pociąg, należy je odliczyć od podanej minimalnej liczby 6 wzgl. 9 biletów.

Np. jeżeli w towarzystwie Ministra, posiadającego bilet bezpłatny kl. I, jedzie w czteroosiowym wagonie salonowym 3 urzędników z biletami ulgowemi kl. I, ważnemi na dany pociąg, należy od wymaganej minimalnej liczby 9 biletów odliczyć 4 bilety i pobrać opłatę tylko za 5 biletów według taryfy normalnej kl. I odnośnego rodzaju pociągu.

3. Należności za przejazdy w wagonach salonowych powyższych osób mogą być w roku bieżącym kredytowane na podstawie pisemnego zgłoszenia zapotrzebowania wagonu, wyrażającego równocześnie wniosek na kredytowanie, danemu Ministerstwu, Kancelarji Sejmu, wzgl. Senatu, z tem, że przejazdy Kardynałów mają być kredytowane Ministerstwu Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, a przejazdy Misji zagranicznych Ministerstwu Spraw Zagranicznych. Wyrównanie zaś tych należności powinno nastąpić najpóźniej w pierwszym kwartale r. 1925.

4. Zamówienia wagonów salonowych przy podróżach z Warszawy mają być kierowane do M. K. Ż. a przy przejazdach z innych stacji do odnośnej Dyrekcji Kolejowej.

Zamówienia wagonów salonowych tak w M. K. Ż. jak i w Dyrekcjach winny być zgłaszane z reguły na 48 godzin przed zamierzonym wyjazdem.

5. Wagonów salonowych nie wolno dodawać do pociągów jeśliby z tego powodu wynikła potrzeba zastosowania podwójnej trakcji.

6. Wagonów salonowych bez zgody M. K. Ż. nie wolno dodawać do pociągów kosztem wyłączenia z pociągu wagonu przeznaczonego dla zwykłych podróżnych.

7. Do wagonów salonowych wolno zabierać tylko bagaż ręczny, dopuszczony do przewozu w zwykłych wagonach osobowych.

8. Wagony mogą służyć zasadniczo tylko do przejazdów, a nie jako kwatery na stacjach postoju.

9. Przebieg wagonów salonowych, będących w rozporządzeniu M. K. Ż. odbywa się na podstawie przepustek wydanych przez M. K. Ż.

Przebieg wagonów salonowych, będących w rozporządzeniu Dyrekcji Kolejowych, tak w podległym okręgu, jak też poza jego obręb, odbywa się na podstawie kartogramu prezesa Dyrekcji, wzgl. jego zastępcy.

Dyżurny ruchu stacji węzłowej (granicznej) winien każdorazowo żądać od konwojenta okazania odpowiedniego dokumentu na przejazd, celem kontroli i ewidencji.

10. Przebieg wagonów salonowych obcych kolei — o ile nie uiszczono opłaty taryfowej — może się odbywać na linjach P. K. P. tylko na podstawie zlecenia M. K. Ż.

11. Dyrekcja po otrzymaniu żądania względnie zlecenia M. K. Ż. zarządza włączenie wagonu do właściwego pociągu i zawiadamia o zamierzonym przebiegu wagonu stację docelową, wszystkie interesowane stacje węzłowe i graniczne, oraz odnośne Dyrekcje w celu wydania ewentualnego uzupełnienia zarządzeń.

12. Konwojent wagonu winien mieć w przechowaniu prócz dokumentów, wymienionych w punkcie 9 bilety jazdy wszystkich podróżnych, znajdujących się w wagonie i przedstawiać je na żądanie kontrolerowi względnie konduktorowi pociągu. Sprawdzanie, czy okazana liczba biletów odpowiada liczbie jadących w wagonie salonowym może być dopuszczone tylko wyjątkowo, w razie uzasadnionego podejrzenia o nieprawidłowy przejazd.

13. Dyrekcje powinny sporządzać wykazy miesięczne o przebiegu wagonów salonowych, będących w ich rozporządzeniu.
Wykazy te należy przedkładać M. K. Ż. każdego 5, za miesiąc ubiegły, z podaniem № wagonu, nazwiska i stanowiska jadącego, daty przejazdu, linji, oraz podstawy, na jakiej odbył się przejazd.

14. Wagony salonowe, będące w rozporządzeniu M. K. Ż., stacjonowane są na stacji Warszawa-Główna i znajdują się pod opieką Dyrekcji Warszawskiej.
W razie konieczności oddania do naprawy takiego wagonu, jak również o dokonaniu naprawy Dyrekcja Warszawska winna zawiadamiać M. K. Ż. (Departament Eksploatacyjny).

15. Dyrekcjom nie wolno budować nowych wagonów salonowych, lub przerabiać jakichkolwiek wagonów na wagony salonowe, bez upoważnienia, względnie polecenia M. K. Ż.

II. Oddzielne przedziały.

16. Prawo do przejazdów w oddzielnych przedziałach przysługuje:
a) wszystkim osobom wymienionym w punkcie I. 1 litera a—e,
b) Podsekretarzom Stanu (Viceministrom),
c) Szefowi Sztabu Generalnego,
d) Inspektorom Armji,
e) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego,
f) Pierwszemu Prezesowi Trybunału Administracyjnego,
g) Biskupom w obrębie podległej dyjecezji,
h) Dowódcom O. K. w obrębie podległego korpusu,
i) Wojewodom w obrębie podległego Województwa.

17. Dla przejazdu osób wymienionych w p. 16 udziela się pół przedziału w wagonie kl. I. Jeżeli w danym pociągu niema takiego pół-przedziału, udziela się cały przedział. W pociągach, w których niema wogóle przedziałów kl. I, udziela się przedziału kl. II.

18. Jeżeli tym samym pociągiem jadą dwie osoby uprawnione do osobnych przedziałów, należy dla nich zarezerwować dwa małe przedziały (pół-przedziały), lub jeden wspólny przedział duży.

Korzystający z osobnego przedziału może wziąć do niego inne osoby, posiadające odpowiedni bilet, a które uzna za stosowne.

19. Osoby, korzystające z rezerwowanego przedziału, winny posiadać właściwy bilet na przejazd (płatny, bezpłatny, ulgowy); za miejsca niezajęte nie pobiera się żadnej opłaty.

Poza ulgami, przewidzianemi w niniejszem postanowieniu, podróżnych, korzystających z osobnego przedziału, obowiązują wszystkie odnośne postanowienia Taryfy osobowej i bagażowej.

20. Przedział wolno rezerwować tylko w tym wypadku jeżeli przez to nie uniemożliwi się umieszczenia podróżnych w danym pociągu.

W szczególności zastrzeżenie to odnosi się do okresów, w których według doświadczenia panuje natłok w pociągach (np. przed i po świętach Bożego Narodzenia, Wielkiej Nocy, w czasie Zielonych Świąt, w sezonie ruchu do i z uzdrowisk i miejsc kąpielowych i t. p.).

Jedynego w pociągu przedziału I, względnie II kl. rezerwować nie wolno, a przy większej liczbie przedziałów danej klasy, przynajmniej jeden przedział należy zostawiać dla ogólnego użytku, t. j. nie rezerwowany.

21. Zamówienie przedziału winno być zgłoszone u zawiadowcy danej stacji kolejowej w godzinach urzędowych, najpóźniej jednak na 6 godzin przed zamierzonym wyjazdem ze stacji wyjścia pociągu, a na 24 godziny przy wyjazdach ze stacji pośrednich.

Zawiadowca stacji pośredniej winien bezzwłocznie zawiadomić stację wyjścia pociągu o zamówieniu przedziału.

22. Oznaczenie przedziałów rezerwowanych kartką, albo wywieszką z napisem „rezerwowany” winno nastąpić na stacjach wyjścia pociągu, przed ustawieniem składu przy peronie, przyczem przedział, któryby miał być zajęty dopiero ze stacji pośredniej, można obsadzać podróżnymi odpowiedniej klasy, zwracając im jednak uwagę, że przedział od danej stacji jest zarezerwowany i przed tą stacją będą musieli go opuścić. Stacja rezerwująca przedział winna o tem zanotować w raporcie z jazdy z podaniem osobistości korzystającej z przedziału i linji, na której z niego korzysta.

23. Drużyny konduktorskie winny specjalnie czuwać nad przedziałem rezerwowanym, nie wolno jednak z tego tytułu dodawać osobnego konwojenta.

O ile podróżni korzystający z rezerwowanego przedziału oddadzą bilety do przechowania konduktorowi, pod którego nadzorem znajduje się dany wagon, nie należy w porze nocnej tego przedziału kontrolować. Tylko wyjątkowo w razie uzasadnionego podejrzenia można sprawdzić, uchylając lekko drzwi, czy okazana przez konduktora liczba biletów, odpowiada liczbie osób jadących w przedziale. Przy zmianie drużyny winien konduktor oddać swemu następcy bilety dane mu do przechowania przez podróżnych, jadących w przedziale rezerwowanym.

III. Wagony służbowe dla przejazdów urzędników administracji kolejowej.

24. Do przejazdów w wagonach służbowych upoważnione są komisje kolejowe pod przewodnictwem wyższego urzędnika M. K. Ż., Prezesa lub wyższego urzędnika Dyrekcji Kolejowej, Szefa Oddziału IV Sztabu Generalnego, lub Generalnego Wojskowego Komisarza Kolejowego w sprawach kolejowych, związanych ściśle z wykonywaniem służby na linji.

Na użycie wagonu do powyższych celów w Dyrekcjach zezwala Prezes Dyrekcji lub jego zastępca, którzy również wyłącznie są uprawnieni do stawiania wniosków M. K. Ż. na przebieg wagonu służbowego w obrębie innej Dyrekcji, przyczem w pismach względnie telegramach, powinna być wymieniona: dokładna liczba delegatów, nazwisko i stanowisko przewodniczącego, oraz powód komisyjnego wyjazdu.

Tylko w obrębie Dyrekcji Wileńskiej i Radomskiej mogą urzędnicy M. K. Ż. względnie Dyrekcji korzystać z wagonów służbowych także przy dochodzeniach służbowych, objazdach inspekcyjnych, przewozie większych sum pieniężnych i t. p. na osobiste polecenie Prezesa Dyrekcji.

Ostatnie postanowienie obowiązuje tylko przejściowo aż do czasu polepszenia się stosunków komunikacyjnych i mieszkaniowych we wschodnich województwach.

25. Członkowie Komisji Kolejowych korzystający z wagonu służbowego winni posiadać bilety ważne na dany pociąg.

Przewodniczący Komisji jest uprawniony przyjąć do wagonu każdego pracownika kolejowego posiadającego bilet ważny na dany pociąg.

Osoby nie będące pracownikami kolejowymi, zaproszone przez Przewodniczącego Komisji do zajęcia miejsca w wagonie służbowym, winny posiadać conajmniej bilety klasy drugiej danego pociągu.

26. Przy przejazdach w wagonach służbowych należy stosować postanowienia rozdziału I o wagonach salonowych punkt 5, 6, 7, 9, 11, 12, 13, 14 i 15.

W telegramach (kartogramach), odnoszących się do przejazdów Dyrekcyjnych Komisji Kolejowych poza własny okręg, należy nadto powołać się na zezwolenie M. K. Ż. z podaniem № i daty odnośnego zarządzenia.

Jednocześnie z wejściem w życie niniejszego zarządzenia tracą ważność wszystkie poprzednie przepisy w tym przedmiocie.

Używanie zwykłych wagonów osobowych, brankardów, lub wagonów towarowych, dla przejazdu jednej lub kilku osób, pod pozorem wzmocnienia składu, będzie uważane jako sprzeczne z niniejszemi przepisami.

Wszystkie powyższe przepisy nie odnoszą się do wagonów specjalnych, oddanych do użytku humanitarnym Misjom zagranicznym, na czas ich pobytu w Polsce, co do których wydane odrębne postanowienia obowiązują i nadal.

Minister:
(—) *Tyszka*

14.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 31/I 1924 r. № III/Rw/12583/23 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych i Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w sprawie ulg dla przesyłek stowarzyszeń współdzielczych pracowników P. K. P. Zmiana brzmienia okóln. M. K. Ż. № 39934/14 z dn. 23/XII 1920 r. i № III/Po/6244/23 z dn. 8/XI 1923 r. (Dz. Urz. M. K. Ż. № 2 z dn. 10/I 1921 r. poz. 3 i № 26 z dn. 1/XII 1923 r. poz. 76).

Dla uniknięcia nieporozumień Ministerstwo Kolei Żelaznych zmienia brzmienie przytoczonych wyżej okólników, jak następuje:

1. W okólniku № 39934/14 (Dz. Urz. M. K. Ż. № 2 1921 r. poz. 3), ustęp 9 na str. 4, od słów „Ulgi wymienione pod a)” . . . do słów „nadają

rzeczywiście tego rodzaju stowarzyszenia" włącznie — zastąpić nowym, następującej treści:

„Ulgi przewozowe mają stacje stosować bezpośrednio:

a) przy przesyłkach, sprowadzanych przez stowarzyszenia, o ile na listach przewozowych jest odbiorcą jedno z ulegalizowanych przez Ministerstwo Kolei Żelaznych zrzeszeń współdzielczych pracowników P. K. P. lub tegoż filja, a nadawcą — firma, osoba, instytucja prywatna lub filja tegoż zrzeszenia współdzielczego;

b) przy przesyłkach, wysyłanych przez stowarzyszenia, o ile na liście przewozowym jest nadawcą jedno z ulegalizowanych przez Ministerstwo Kolei Żelaznych zrzeszeń współdzielczych pracowników P. K. P., a odbiorcą — jedna z filji tegoż zrzeszenia lub urząd kolejowy.

Przesyłki tego rodzaju mają odbierać, wzgl. nadawać, rzeczywiście tylko uprawnione do tego stowarzyszenia lub ich filje.

2. Redakcję punktu a) okólnika № III/Po/6244/23 (Dz. Urz. M. K. Ż. № 26 1923 r. poz. 76) — należy zmienić w sposób następujący:

a) Taryfa normalna Polskich Kolei Państwowych z 50%-tową zniżką dla przesyłek artykułów żywnościowych i innych, koniecznych do codziennego użytku, sprowadzanych przez ulegalizowane przez Ministerstwo Kolei Żelaznych stowarzyszenia współdzielcze pracowników P. K. P. z zastrzeżeniem, aby tak obliczona opłata przewozowa nie była niższą od obliczonej według stawek każdoczasowej taryfy gospodarczej. W wypadkach, kiedy obliczenie według taryfy gospodarczej okaże się droższe, niż według taryfy normalnej, należy stosować tę ostatnią taryfę.

Na przesyłki, wysyłane przez stowarzyszenia współdzielcze pracowników P. K. P., mają powyższe zasady obliczania przewoźnego zastosowanie, o ile przesyłki te będą adresowane do filji tych stowarzyszeń lub do urzędów stacyjnych".

O powyższych wyjaśniających zmianach poleca się zawiadomić bezzwłocznie istniejące w obrębie Dyrekcji i uprawnione do korzystania z ulgi stowarzyszenia (Okólniki M. K. Ż. 3505/III/12 z dnia 9/XII 1921 r., 2330/III/12 z dnia 27/VII 1922 r., III/Po/4278/23 z dnia 23/IV 1923 r., III/Po/4883 z dnia 4/VIII 1923 r. i III/Po/5993 z dnia 11/IX 1923 r.

Minister:
(—) *Tyszka*

15.

UZUPEŁNIENIE

z dn. 28/I 1924 r. № VI. 988/21/23 tablicy przydziału wagonów towarowych do poszczególnych Dyrekcji i naprawni P. K. P. do rozporządzeń № VI/2648, VI/10903, VI/12721, VI/16051.

Pochodzenie	Pierwotna serja	Obecna serja	Rodzaj	Ilość osi	Ładowność	z hamulcem bez hamulca	Numery wagonów	Ilość	Przydział: Dyrekcja	Przydział: Naprawnia	Uwagi
niemiec.	Gm	Kd	kryte	2	15	1	130388	1	Warszawa	Pruszków	
nowy z fabr. Zieleniewski	—	„	„	2	15	—	131381	1	„	„	
niemiec.	Gm	„	„	2	15	1	132004	1	„	„	
„	„	Kdz	„	2	15	1	134575	1	Gdańsk	Bydgoszcz	
„	„	Kd	„	2	15		196584—196586	3	Kraków	Tarnów	
„	„	„	„	2	15		196589—196591	3	„	„	
„	„	„	„	2	15		196593	1	„	„	
„	„	„	„	2	15		196595	1	„	„	
„	„	„	„	2	15		196597—196601	5	„	„	
„	„	„	„	2	15		196610—196615	6	„	„	
„	„	„	„	2	15		196641	1	„	„	
„	„	„	„	2	15		196654—196655	2	„	„	
W.-Wied.	—	„	„	2	15		196594	1	Warszawa	Pruszków	
Nadwiśl.	—	„	„	2	15		196631—196632	2	Wilno		
niemiec.	Gm	„	„	2	15		122738	1	Warszawa	Pruszków	
„	„	„	„	2	15		127752	1	„	„	
„	G	Km	„	2	12,5		103194	1	Radom	Radom	
„	„	„	„	2	10	4	102657—102665	9	„	„	
„	„	„	„	2	12,5		103203—103233	31	„	„	
„	„	„	„	2	10		106238	1	„	„	
„	„	„	„	2	12,5		106270—106297	28	„	„	
„	„	„	„	2	12,5		106299—106311	13	„	„	
austrj.	„	„	„	2	10,5		107639	1	„	„	
niemiec.	„	„	„	2	15		108481	1	Gdańsk	Bydgoszcz	
„	Rm	Pdk	platf.	2	15		626390	1	Kraków	Tarnów	
„	„	„	„	2	15		627110—627350	241	Poznań	Poznań	
„	„	„	„	2	15		625714—625721	8	Kraków	Tarnów	

niemiec.	Rm	Pdł	platf.	2	15		640081	1	Gdańsk	Bydgoszcz
„	Hmrz	Pdkł	„	2	18		645560	1	„	„
„	„	„	„	2	18		645493	1	„	„
„	Hmsz	Pdr	„	2	15		673186	1	„	„
W.-Wied.	—	Pmł	„	2	10		610482	1	Warszawa	Pruszków
niemiec.	H	„	„	2	10		610226	1	Radom	Radom
„	SSml	Ppkss	„	4	35	3	699242—699244	3	Kraków	Tarnów
„	„	„	„	4	35	2	699601—699602	2	„	„
„	„	„	„	4	35	1	699604	1	„	„
W.-Wied.	—	Wm	węglar.	2	12,5		350960	1	„	„
„	—	„	„	2	12,5		352156—352195	40	Warszawa	Pruszków
austrj.	Ok	„	„	2	12,5		350967	1	Kraków	Tarnów
W.-Wied.	„	„	„	2	12,5		351000	1	Warszawa	Pruszków
austrj.	„	„	„	2	12,5		351403	1	Kraków	Tarnów
niemiec.	„	„	„	2	12,5		355309, 355456	2	Gdańsk	Bydgoszcz
„	Omk	Wd	„	2	15		388998	1	Warszawa	W. Wschod.
Nadwiśl.	„	„	„	2	15		390855	1	Wilno	
niemiec.	„	„	„	2	15		390664	1	Kraków	Tarnów
„	„	„	„	2	15	1	398173	1	„	„
„	„	„	„	2	15	8	398914—398969	56	„	„
W.-Wied.	„	„	„	2	15	1	399241	1	Warszawa	Pruszków
niemiec.	„	„	„	2	15		398970—398982	13	Kraków	Tarnów
„	„	„	„	2	15	1	399057	1	„	„
„	„	Wdb	„	2	15		372758	1	Radom	Radom
„	Ommk	Wdd	„	2	20		430860, 430863	2	Poznań	Poznań
nowe z fabr. L. R. i Loew.	—	„	„	2	15	1	427939	1	„	„
austrj.	Hg	Skz	specj.				750009	1	Kraków	Tarnów
niemiec.	X	X	roboc.	2		42	803701—803870	170	Gdańsk	Tczew
„	„	„	„	2	10	—	804915	1	„	„
niezdec.	bez	serji	specj. miejsc.				844029, 884900	2	„	„

Wagony M. A. V. pochodzenia węgierskiego serji G, Gg, Grf, Grfh, Gr przydzielają się wszystkie do Dyrekcji Stanisławowskiej, naprawnia Stanisławów.

Tamże przydzielają się platformy wszystkich seryj pochodzenia austrjackiego, oznaczone cechą P. K. P. i trójkątem, przydzielone początkowo rozp. Ministerstwa Kolei Żelaznych № VI. 2648/25/23 do Dyrekcji Poznańskiej.

Za Ministra:
(—) *J. Eberhadt*
Podsekretarz Stanu.

16.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dnia 8/II 1924 r. № V. 844/16b/24 p. Janowi Kurzewskiemu, działającemu z ramienia Zarządu Cukrowni i Rafinerji „Lublin” prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji użytku prywatnego od Motycza do Babina.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem p. Janowi Kurzewskiemu, działającemu z ramienia Zarządu Cukrowni i Rafinerji „Lublin” prawo na zejście na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji użytku prywatnego od Motycza do Babina, przyczem Ministerstwo przyjmuje do wiadomości zobowiązanie Zarządu Cukrowni „Lublin” z dn. 24/I 1924 r. i przedłożenie kwitu № 2260 kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych z opłaty 99320000 marek polskich (52 złotych polskich).

Projektowana linja ogólnej długości wraz z warjantami jedenastu kilometrów przechodzić będzie przez Województwo Lubelskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Minister:
(—) *Tyszka*

17.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dnia 9/II 1924 r. № V. 671/16b/24 pp. inż. F. Oppmanowi i H. Kozłowskiemu w Warszawie prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych bocznicy do Wojciechowa od linji wąskotorowej Niezabitów—Łubki—Chmielnik.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem firmie „F. Oppman i H. Kozłowski, inżynierowie komunikacji”, Warszawa Mokotowska 18 m. 5, działającej z ramienia Zarządu Cukrowni i Zakładów Przemysłowo-Rolnych „Zagłoba i Opole Lubelskie” prawo na zejście na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych bocznicy do Wojciechowa od linji wąskotorowej Niezabitów—Łubki—Chmielnik, przyczem Ministerstwo przyjmuje do wiadomości zobowiązanie Zarządu Cukrowni Opole Lubelskie i przedłożenie kwitu № 2251 i 2273 kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych z opłaty siedemdziesięciu dwóch miljonów dwustu tysięcy marek polskich.

Projektowana bocznica ogólnej długości wraz z warjantami cztery kilometry przechodzić będzie przez Województwo Lubelskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Minister:
(—) *Tyszka*

ZAWIADOMIENIA.

ZMIANY OSOBOWE w Ministerstwie Kolei Żelaznych.

Mianowania.

Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 6 grudnia 1923 r. mianował:

Inż. Rucińskiego Stanisława, Wiceprezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach—Prezesem Dyrekcji Kolei Państwowych w IV stopniu służbowym urzędników państwowych.

Minister Kolei Żelaznych rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 1923 r. powierzył stanowisko Prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Katowicach inż. Rucińskiemu Stanisławowi.

L. Pr. 4837/23.

Przeniesienia na emeryturę.

Prezydent Rzeczypospolitej przeniósł na emeryturę:

Postanowieniem z dnia 27 listopada 1923 r.

Inż. Zagórnego-Marynowskiego Ludwika, b. Kierownika Ministerstwa Kolei Żelaznych.

L. Pr. 199/24.

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 1923 r.

Karlińskiego Leona, b. Ministra Kolei Żelaznych.

L. Pr. 4793/23.

Postanowieniem z dnia 20 listopada 1923 r.

Inż. Zborowskiego Włodzimierza, Prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych.

L. Pr. 4484/23.

Postanowieniem z dnia 4 grudnia 1923 r.

Inż. Horę Adolfa, Prezesa Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie.

L. Pr. 4838/23.

Minister Kolei Żelaznych przeniósł na emeryturę:

Rozporządzeniem z dnia 24 listopada 1923 r.

Skwarczyńskiego Józefa, Naczelnika Wydziału Ministerstwa Kolei Żelaznych i Kierownika Krajowego Biura Kolejowego we Lwowie.

L. Pr. 4411/23.

Przeniesienia.

Minister Kolei Żelaznych przeniósł ze względów służbowych:

Rozporządzeniem z dnia 20 grudnia 1923 r.

Z Departamentu Eksploatacyjnego Ministerstwa Kolei Żelaznych do Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie:

Dobrzańskiego Kamila, referenta Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. referentem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Rużyczkę Edmunda, referenta Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. referentem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Smosarskiego Ignacego, st. kontrolera Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. referentem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Danna Marjana, pomocnika referenta Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Grabowskiego Bronisława, pom. referenta Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Kęckiego Jana, kontrolera Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Sulimierskiego Zygmunta, kontrolera Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Szerszeniewskiego Antoniego, kontrolera Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Witkowskiego Mieczysława, kontrolera Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Gaładyka Antoniego, sekretarza Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Kaczkowskiego Teodora, sekretarza Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Kowalskiego Aleksandra, sekretarza Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Swalską Zofję, sekretarza Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Wieniawskiego Bolesława, sekretarza Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Berdau Eugenję, st. kancelistę Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. kancelistą Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Kowalskiego Apolonjusza, st. kancelistę Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. kancelistą Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Bujalskiego Stanisława, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z uposażeniem według grupy IX.

Kleczeńskiego Stefana, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z uposażeniem według grupy IX.

Adamskiego Wienczysława, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu st. kancelistą Polskich Kolei Państwowych z uposażeniem według grupy X.

Kiełkiewiczową Feliksę, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu kancelistą I kl. Polskich Kolei Państwowych z uposażeniem według grupy XI.

Tarankównę Stanisławę, urzędnika prowizorycznego Ministerstwa Kolei Żelaznych, przy równoczesnem mianowaniu kancelistą II kl. Polskich Kolei Państwowych z uposażeniem według grupy XII.

Czarneckiego Stanisława, referenta Polskich Kolei Państwowych, w charakterze st. rachmistrza Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Dąbrowskiego Wacława, st. pomocnika zawiadowcy Polskich Kolei Państwowych w charakterze st. rachmistrza Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Hendzla Kazimierza, rachmistrza Polskich Kolei Państwowych w charakterze st. rachmistrza Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Motza Witolda, rewizora ruchu Polskich Kolei Państwowych, w dotychczasowym charakterze i uposażeniu.

Piątkowskiego Włodzimierza, kancelistę Polskich Kolei Państwowych, w charakterze st. kancelisty Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Szmidta Jana, kancelistę Polskich Kolei Państwowych, przy równoczesnem mianowaniu rachmistrzem Polskich Kolei Państwowych z uposażeniem według grupy IX.

L. Pr. 4876/23.

Rozporządzeniem z dnia 21 grudnia 1923 r.

Z Krajowego Biura Kolejowego we Lwowie do Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie:

Nędzowskiego Jana, st. radcę rachunkowego, przy równoczesnem mianowaniu inspektorem Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Kowalską Marję, oficjała kancelaryjnego, przy równoczesnem mianowaniu starszym kancelistą Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Wołoszyńskiego Rafała, oficjała kancelaryjnego, przy równoczesnem mianowaniu starszym kancelistą Polskich Kolei Państwowych z dotychczasowem uposażeniem.

Wiederwalda Ryszarda, urzędnika kontraktowego.

L. Pr. 4875/23.

Zwolnienia ze służby.

Minister Kolei Żelaznych zwolnił ze służby na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164):

Rozporządzeniem z dnia 26 września 1923 r.

Inż. Gołębiowskiego Aleksandra, Inspektora w Departamencie Utrzymania i Budowy.

D-ra Henocha Władysława, Naczelnika Wydziału w Departamencie Handlowo-Taryfowym.

Inż. Janiszewskiego Feliksa, Inspektora w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.

Klarnera Alfonsa, Naczelnika Wydziału w Departamencie Administracyjnym.

Mroczkowskiego Włodzimierza, Inspektora w Departamencie Finansowym.

Inż. Spetta Jakóba, Inspektora w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Tyszyńskiego Kazimierza, Naczelnika Wydziału w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Inż. Niewiadomskiego Romana, Radcę Ministerjalnego w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Inż. Sokoppa Wacława, Radcę Ministerjalnego w Departamencie Eksploatacyjnym.
Fredrę-Bonieckiego Antoniego, st. referenta w Departamencie Administracyjnym.
Inż. Narolskiego Bolesława, st. referenta w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Inż. Żukowskiego Stanisława, st. referenta w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Bohdanowicza Józefa, referenta w Departamencie Administracyjnym.
Graefego Wacława, referenta w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Januszewskiego Józefa, referenta w Departamencie Eksploatacyjnym.
Kasprzaka Władysława, referenta w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Lasockiego Kazimierza, referenta w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Spysza Antoniego, referenta w Wydziale Prezydjalnym.
Stromengera Karola, referenta w Departamencie Finansowym.
Żyżkowskiego Stanisława, referenta w Wydziale Prezydjalnym.
Dawida Jozefa, st. kontrolera w Departamencie Administracyjnym.
Malinowskiego Wiktora, pom. referenta w Departamencie Eksploatacyjnym.
Weinerta Ksawerego, pom. referenta w Departamencie Eksploatacyjnym.
Foszyńskiego Michała, kontrolera w Departamencie Eksploatacyjnym.
Jabłońskiego Bronisława, kontrolera w Departamencie Eksploatacyjnym.
Leję Kazimierza, kontrolera w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Sobocińskiego Leonarda, kontrolera w Departamencie Eksploatacyjnym.
Tomasiewicza Teodora, kontrolera w Departamencie Finansowym.
Czaplickiego Feliksa, zastępcę naczelnika kancelarji w Departamencie Eksploatacyjnym.
Czaplickiego Karola, zastępcę naczelnika kancelarji w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Cybulskiego Kazimierza, zastępcę naczelnika kancelarji w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Klimczaka Franciszka, zastępcę naczelnika kancelarji w Wydziale Prezydjalnym.
Kosińskiego Stanisława, zastępcę naczelnika kancelarji w Wydziale Prezydjalnym.
Wastkowskiego Wiktora, zastępcę naczelnika kancelarji w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Kowalskiego Stanisława Marjana, starszego rachmistrza w Departamencie Eksploatacyjnym.
Rogalewiczową Julję, starszego rachmistrza w Departamencie Finansowym.
Wojciechowskiego Władysława, sekretarza w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Adamską Helenę, st. kancelistę w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Maya Jana, st. kancelistę w Departamencie Eksploatacyjnym.
Szpilrajnównę Wandę, st. kancelistę w Departamencie Eksploatacyjnym.
Zellmę Jadwigę, st. kancelistę w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Buderackiego Juljana, urzędnika prowizorycznego w Departamencie Finansowym.
Chodzickiego Michała, urzędnika prowizorycznego w Wydziale Prezydjalnym.
Inż. Pawłowskiego Aleksandra, urzędnika prowizorycznego w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.

Czaplińskiego Jana, urzędnika kontraktowego w Departamencie Administracyjnym.
Gawrońskiego Jana, urzędnika kontraktowego w Departamencie Eksploatacyjnym.
Hadachowskiego Antoniego, urzędnika kontraktowego w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
L. T. 1574/23.

Rozporządzeniem z dnia 24 listopada 1923 r.

Sienickiego Stanisława, referenta w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Barwińską Marję, sekretarza w Wydziale Prezydjalnym.
Bienieckiego Aleksandra, sekretarza w Departamencie Administracyjnym.
Bojarską Helenę, sekretarza w Departamencie Administracyjnym.
Grafczyńską Marję, sekretarza w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Łopińską Wiktorję, sekretarza w Departamencie Finansowym.
Rojewską Zofję, sekretarza w Departamencie Eksploatacyjnym.
Stawińskiego Jana, sekretarza w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Szczecińską Marję, sekretarza w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Welke Marję, sekretarza w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Życzyńską Helenę, sekretarza w Departamencie Administracyjnym.
Bohdanównę Marję, st. kancelistę w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Borowską Jadwigę, st. kancelistę w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Dempniakównę Jadwigę, st. kancelistę w Delegacji Ministerstwa Kolei Żelaznych w Wiedniu.
Domańską Helenę, st. kancelistę w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Domrazkową Herminę, st. kancelistę w Departamencie Administracyjnym.
Eichlerową Janinę, st. kancelistę w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Jakubecką Janinę, st. kancelistę w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Kwiatkowską Lucynę, st. kancelistę w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Łukasiewicza Michała, st. kancelistę w Departamencie Finansowym.
Perzyniankę Walerję, st. kancelistę w Departamencie Eksploatacyjnym.
Perzyńską Stanisławę, st. kancelistę w Wydziale Prezydjalnym.
Polańską Anielę, st. kancelistę w Wydziale Prezydjalnym.
Stańczakównę Irenę, st. kancelistę w Departamencie Utrzymania i Budowy.
Tymienieckiego Czesława, st. kancelistę w Departamencie Mechanicznym i Zasobów.
Dubiszewską Wandę, kancelistę Polskich Kolei Państwowych w Departamencie Finansowym.
Leszczyńską Marję, kancelistę w Departamencie Handlowo-Taryfowym.
Malca Michała, urzędnika kontraktowego w Departamencie Finansowym.
L. T. 2075/23.

Rozporządzeniem z dnia 20 grudnia 1923 r.

Gwinnera Bolesława, referenta Polskich Kolei Państwowych w Departamencie Eksploatacyjnym.
L. Pr. 4876/23.

Rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 1923 r.

Błońską Helenę, sekretarza w Wydziale Prezydjalnym.
L. Pr. 4918/23.

Zmarli.

D-r Bonhard Józef, st. referent w Departamencie Handlowo-Taryfowym dnia 3 stycznia 1924 r.

W Dyrekcjach Kolei Państwowych.

Mianowanie.

Krüger Władysław — naczelnikiem parowozowni w Zdołbunowie Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.
L. I. 12626/3J/23.

Zatwierdzenie na stanowisku.

1) Inż. Komarnicki Wacław — na stanowisku Naczelnika II Oddziału Mechanicznego Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.
2) Inż. Ziemiański Feliks — na stanowisku Naczelnika parowozowni w Strzemieszycach tejże Dyrekcji.
L. I. 15484/1/23.

Przeniesienie ze względów służbowych.

Inż. Nowoświat Bolesław, st. komisarz Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie, do urzędu maszynowego w Bydgoszczy w dotychczasowym stopniu płacy.
L. I. 15303/1C/23.

Przeniesienia na emeryturę

z dn. 1 stycznia 1924 r.

W Centralnem Biurze Zakupów:

Otocki Piotr, naczelnik działu I klasy.
№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie:

Markowski Ignacy, naczelnik działu w Wydziale Prasowym.
Reczyński Stanisław, naczelnik Wydziału Elektrotechnicznego w oddz. Wileńskim.
Żukowski Tomasz, naczelnik Warsztatów Elektrotechnicznych.
Żardecki Aleksander, kierownik działu w Wydziale Elektrotechnicznym oddz. Białostockiego.
Aleksandrowicz Jan, pomocnik naczelnika działu I kl. w Wydziale Finansowym.
Laszko Herasim, kierownik działu w Wydziale Rachunk. oddz. Wileńskiego.
Doroszewski Witold, naczelnik działu w Wydziale Przewozowo-Taryfowym.
Żymirski Władysław, naczelnik Wydziału Ruchu oddz. Białostockiego.
№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu:

Bogacki Jan, naczelnik działu II kl. w Wydziale Administracyjnym.
Libiszowski Henryk, kierownik działu w Wydziale Finansowym.
Dergiman Bolesław, wicedyrektor Wydziału Ruchu.
Moskwa Piotr, naczelnik I Oddziału Ruchu.
Borkowski Józef, naczelnik II Oddziału Ruchu.
Traczewski Antoni, rewizor ruchu.
Krumm Robert, zawiadowca działu I kl. w Głównych Warsztatach Mechan.
Borowski Władysław, pomocnik naczelnika parowozowni.
№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu:

Inż. Malinowski Ludwik, dyrektor Wydziału Ruchu.
Inż. Krzyżankiewicz, Antoni, naczelnik działu.
Zawidzki Stanisław, naczelnik działu.
Wróblewski Władysław, naczelnik urzędu ruchu.
Blaschke Józef, naczelnik urzędu obrotu handlowego.
Olsztyński Wojciech, starszy kontroler kas.

№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie:

Gorzecki Edmund, główny inspektor i naczelnik wydziału.
Inż. Wejda Franciszek, starszy radca i naczelnik wydziału.
Inż. Dutczyński Władysław, starszy radca i zastępca naczelnika wydziału.
Drobner Ludwik, starszy inspektor i kierownik działu.
Bałanda Bronisław, inspektor i kierownik działu.
Rożański Eugenjusz, inspektor i kierownik działu.
Tesarz Jan, inspektor i kontroler kas stacyjnych.
Kowatsch Artur, inspektor i kierownik działu.
Stach Emil, inspektor i kierownik działu.

№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie:

Slawiczek Władysław, starszy inspektor i naczelnik wydziału.
Inż. Gürtler Stanisław, starszy radca i kierownik działu.
Inż. Słowik Marcin, starszy radca i kierownik działu.
Inż. Loegler Antoni, starszy radca i kontroler drogowy.
Buch Izydor, inspektor i kierownik działu.
Senyszyn Jan, inspektor i kierownik działu.
Zucker Maurycy, inspektor i kierownik działu.
Inż. Morański Karol, starszy radca i naczelnik parowozowni.
Inż. Marcinkiewicz Roman, główny inspektor.

№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie:

Neiger Isaak, starszy inspektor i zastępca naczelnika wydziału.
Tokarski Tadeusz, starszy inspektor i kierownik działu.
Grenn Stanisław, starszy inspektor i kontroler ruchu.
Staszyszyn Józef, inspektor i kierownik działu.
Szumański Stanisław, inspektor i kontroler kas stacyjnych.

№ I. 17870/23.

W Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie:

Fronczek Wiktor, kierownik sekcji statystycznej.
Hagmajer Rafał, naczelnik działu I kl. Wydziału Finansowego.
Konopski Stefan, rewizor Wydziału Dochodów.
Sąchocki Władysław, rewizor Wyezialu Dochodów.
Winawer Adam, naczelnik działu II kl. Wydziału Dochodów.
Trautsolt Witold, kontroler przewozów.
Mianowski Juljan, inspektor przewozów.
Keppen Antoni, naczelnik parowozowni w Skierniewicach.
Witkowski Oktawjan, naczelnik działu I kl. Wydziału Mechanicznego.

Dobrowolski Jan Andrzej, zawiadowca działu w warsztatach mechanicznych głównych.
Jaworski Albin, pomocnik naczelnika parowozowni w Siedlcach.
Seget Władysław, rewizor Wydziału Dochodów.

№ I. 16618/23.

Odwołanie mianowania.

Mianowanie inż. Kalityńskiego Zygmunta naczelnikiem S. U. K. Stanisławów I, ogłoszone w Dzienniku Urzędowym № 18 z 1923 r. unieważnia się.

L. I. 553/1D/24.

Przeniesienie na emeryturę.

Błażek Franciszek, dyrektor Wydziału Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Gdańsku z dniem 1 lutego 1924 r.

L. I. 18550/1C/23.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 23772